

het op- en aangeven van zijn huisvrouw Johanna George geïnventariseerd. Voor ons is dat van belang, omdat wij er een rijken inboedel uit leeren kennen, die voor de welvaart en eenigermate voor de beschaving des eilands getuigt. Er is koper en tin, linnen-goed en meubilair. Een spiegel met zwarte lijst en een theetafeltje met katoenen kleedje. Kinderkleeren, vaatwerk en een gemakskoffertje. Een kastje met 84 flesschen likeur. Een staande klok. Een kaart verbeeldende het Hof van Versailles, twee geschilderde portretten in vergulde lijst, landkaarten, een verrekijker, een verkeerbord, drie kouwen, waarin vier vogeltjes. Twaalf gedrukte Fransche boeken en nog eens 51 dergelijke. Een paard, een koe, een vaars, twee varkens, twee eenden en een kalkoen ¹⁾. Eindelijk ettelijke slaven, maar daarover spreken wij nog later in ander verband. De genoemde Johanna George vroeg, of zij naar Grandterre mocht gaan, waar haar man zich ophield, maar men stond het haar niet toe ²⁾.

§ 29. Inmiddels had het gerechtelijk onderzoek voortgang gehad, in den loop waarvan de gevangenen uit het fort naar hun eigen huizen overgebracht en daar onder strenge bewaking gesteld waren. Het vonnis luidde ten slotte, dat alle Lindesay's bezittingen zouden verkocht worden ten bate der Comp. en dat hij daarvan lijsten zou overleggen. Van Spieringh hooren wij niet meer, vermoedelijk omdat zijn onschuld of zijn niet groote schuld gebleken was. Ook had hij onder eede verklaard, dat hij geen obligaties, effecten of andere geldswaardige papieren van Lindesay onder zich had ³⁾. Jan Sijs, gerechtsbode, sommeerde 25 April 1729 Lindesay, om aan het vonnis van 21 April te voldoen, den volgenden dag deed Jan van Schagen renovatie der sommatie en 4 Mei vroeg weder Jan Sijs, dat Lindesay de goederen zou aanwijzen, waaraan de fiscaal zijne executie zou kunnen dirigeren ⁴⁾. Het zou anders gaan. Den 7den Mei kreeg Raecx bericht, dat Lindesay, schoon er twee schildwachten vóór en achter zijn huis stonden, was gevlucht. Hij liet toen een sergeant met tien man langs de noordkust patrouilleeren, om op vlotten te letten, waarmede hij zou willen oversteken b.v. naar St. Christoffel, ofschoon daarvoor de Zuidkust geschikter was. Den 8sten ging een korporaal naar 's mans huis en hoorde van zijn dochters, dat haar vader

¹⁾ *Inventaris* d.d. 10 Sept. 1728, port. no. 1 fol. 702—705v. Een gemakskoffertje of stilletje, *Woordenboek* IV, 1341.

²⁾ *Aldaar* fol. 706. Grande Terre, oostelijk deel van Guadeloupe.

³⁾ Zijn eed port. no. 3 fol. 513^r.

⁴⁾ *Lijst der proceduren van executie* en verdere bijlagen 24 nummers, port. no. 3 fol. 461—547 en nader fol. 469—471^r.